

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRALY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Mártzius 28-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' Helvétziai, nevezetessen a' Genfi vagy Genevai közönséges ujság leveleknek 14 dik Mártziusi darabja szerint Bonaparte Napoleon azon holnap 11-dik napján ment bé Lyon városába a' nélkül, hogy néki valaki ellent állott volna; még a' következő napon is ott volt; az ő hadi ereje 7600 emberből áll, a' kikkelegyenesen Paris felé, vagy a' mint mások gyanakodnak, Besancon felé, a' melly város az ugy nevezett Franche-Comtéban (a' Burgundi Comitátusba) fekszik, menni szándékozik; utjában Bourg városát is felkérte, de ez üres válaszsza botosította el az ő követjeit — Azt olvassuk néhány ujság'levelekben, hogy Marsal Massena az egész Marsziliai nemzeti Gárdistákkal, és néhány hiv katonasággal Lyon ellen ment, és hogy a' Provinciai tartománynak fő városából Avignonból két milliom Frankot tett a' Bonaparte fejére. Ennek értésére esvén ez a' dolog, Massenának mindjárt illy foglalatú levelet irt: „Függeszse ki az Ur maga fő hadi szállásának ablakai előtt az Auszterlitzi zászlót, és én meg fogom az Urat jutalmaztatni.“

A' Deputatufoknak 14-dik Martziusi gyűlésében a' Frantzia országi belső dolgokra ügyelő Minister Montesquion

Apátur azon levelet, mellyet Marsal Ney ő hozzá küldött, közölte a' Deputatusokkal. Ebben a' levélben neki a' nevezett fő vezér azt irta, hogy az ő kormánya alatt lévő hadi seregek igen jól viselik magokat, valóságos hivei a' Királynak, és hogy a' Bonaparte seregeinek Lyon városából leendő kihajtások végett azon város ellen ment; hogy Gróf Dupont, a' ki Montargison keresztül azon pont ellen marsirozott, a' vezérlése alatt lévő katonasággal tökéletesen meg van elégedve; hogy a' több hadi seregeknek Tisztjeik is hasonló tanubizonyságot adnak az alattok lévő fegyveres népről; Marsal Oudinot parautsolatot vett az eránt, hogy az ő vezérlése alatt lévő régi testőrző katonákkal Paris környékére marsirozzon.

Azok a' jelentések, a' mellyeket a' hadi és belső dolgokra ügyelő Fr. Királyi Ministerek, e' folyó holnap 14 dik napján a' Deputatusok Hazának (az A. Parlamentumnak) tettek, nagyon meg nyugtatták a' Párisi Públikumot, minekutána azokat a' Fr. Moniteurnek 15-dik Martziusi darabjában meg olvasták volna. Ezek a' Ministerek semmit el nem halgattak a' Státút fenyegető veszedelemből, mindent, a' mi történt önként és igazán meg vallották, mellyel mind magoknak, mind a' Kormányzéknek nagyon használtak. — A' Moniteurnek azon napi darabjában világosan

ki van téve, hogy Bonaparte még most is Lyonban van, hogy ő nagy sebességgel ment azon városba, de hogy kéntelen volt ott meg állapodni; hogy a' Fréjus és Lyon közt fekvő osztályokat el nem foglalhatta, hanem mindennek kívánt tsendességet engedett, és abban foglalatoskodik, hogy a' maga tzimborás társainak számát öregbithesse.

A' nevezett hivatal szerint való újság azt is jelenti, hogy Bonaparte az ő ellene fegyverbe álló Frantziák közt áll, és mind arra, a' mellyeket ő mivelt, megemlékezik, mind azon veszedelemtől, melly őtet érdekelheti, nagyon fél. Ő bizván Fr. Országának északi lakosiban és erősségeiben ment bé Lyon városába, de Fr. Országának védelmező lelke fel ébredt, annak minden erősségei és fegyveres őrizetjei a' Haza és a' Király hívségebe meg maradtak; érdemes vezéreiknek kezekbe a' hívség esküvéséet le tették, az eltántorodtak kötelesegekre vissza tértek; az árulók vagy futnak, vagy a' tömlöztökben hevernek; azok közül leg többen, a' kik a' pártütésben reszesülnek, bámúlni fognak hátra maradt vagyonnjaikon, és meg bánván tselekedeteket, a' leg jobb Monarkától kegyelmet kérnek.

Azonközben mindenütt, és minden védelmező eszközök nagy siettséggel készíttetnek. A' hadi seregek tudósítatva lévén a' dolgoknak mivoltáról, az ellenség plánumairól, az ő előjáróiknak, polgártársaiknak, 's familiájoknak, rokoniknak közindulatjáról, a' Királynak és a' Hazának nevében felkelnek, az alatt, hogy a' pártosok, a' kik semmi armádát nem tsinálhatnak, mindenütt oldalról, elő hátúl, a' nemzeti gárdisták és parasztok által üzetetnek, 's vesztegettetnek; a' veszedelem nagysága meg mérettetett, ezen szempillantattól fogva semmitől sem lehetett félni.

A' Kormányzéseknek parantsolatjai mindenütt tsendességben, 's jó egyességben végbe vitetnek; Frantzia Országának kívánsága, az engedelmességre és hívségre való esküvések a' Királyi Szék zsámolyánál letétetnek, de ezeket az előbbeniekkel össze zavarni nem kell — Az ellenség szemeláttára, abban a' szempillantatban, a' melly leg veszedelmesebb, ezrenként írják fel magokat a' polgárok és tisztviselők minden felelem és iszonyódás nélkül, egyedül a' kegyetlen uralkodás ellen való gyűlölség által lelkesítettvén, és a' Király 's szabadság szeretetétől vezéreltetvén. (Minekutánna számos adresseket, vagy köszönő leveleket terjesztett a' deputatusok eleibe a' minister).

A' *Journal General de France* tizmű újság leveleknek 14-dik darabjában következő jegyzest olvasunk: "A' hivatal szerint való és egyéb aktakból, mellyekkel olvasóinknak szolgáltunk vala, azoknak az osztálybéli lakosoknak, a' kik azt ohajtják, hogy Paris városának jelenvaló állapotját, és azt is tudni kívannyák, kiknek száma legyen nagyobb, azoké-e, a' kik a' békességet kívannyák, vagy a' kik a' Bonapartisták részere hajlanak, még nem lehet meg határozni. Bonaparte, masokkal, nevezetesen ollyakkal, a' kik Parisban laktak, egyetértésben vólt, és levelezett, és olly titokban tartatott ez a' dolog, hogy ő ellene semmi hathatós intézeteket tenni nem lehetett, sőt mindennek ugy el voltak intézve, hogy azoknak az ő hasznára kellett volna szolgálni. Azok a' Regementek, a' melyekben ő nagyon bizott, az ő útjára voltak kiállitva. A' Fr. Hertzegek Lyonba marsiroztak, az oda való lakosok nagy hajlandósággal voltak erántok; a' nemzeti gárdisták is készek voltak az ő védelmezésekre véreket kiontani; de a' rendes hadiseregek magokat ellenek szegezték, semmi

fegyverek nem volt, mellyeket a' Lyon-i lakosoknak ki lehetett volna osztani, 's ilyenképen ellent nem állhattak a' pártos seregeknek.

Leginkább Fr. Ország északi részében nyilatkozott ki a' pártosság, de ott sem felelt meg várakozásoknak a' dolog; sem Lefevre Desnouettes, sem Lallemand Generálisok végbe nem vihették azt, a' mit magokban feltettek vala.

Nagy Britannia.

A' London városi ujság levelek és utzák tömve vannak azon jegyzésekkel, vagy inkább hiradásokkal és kérésekkel, mellyekben a' gabona behordása iránt tanácskoznak a' lakosok és tisztviselők, 's azt kívánnyák, hogy semmi végzés e' tárgyról ne tétetődjön, míg az meg nem határozódik, van-e az Országnek magának annyi termése esztendőnként, melly a' lakosok táplálásokra elegendő. E' folyó Martzius 5 dik napján az A. Parlamentumnak gyűlésében 78,024 instantziák adattattak bé, Londonban pedig magában 10,000 hasonló kérő leveleknek írták alá magokat a' kereskedők. Ezeknek az utolsóbb instantziáknak foglalatkok ezekből áll: Nagy meg illetődéssel és belső fájdalommal szemléli a' nép, hogy a' Parlamentomban egy olly intézetről végzettek, mellynek fő tüzéja az, hogy a' gabonának az országba való behordása, különös meg határozás alá kerültesfen; mellyre nézve feletté tsudálkoznak azon birtelenségen, a' mellyel ez az igen fontos tárgy mind a' két házban folytatódik. Nagy igazságtalanság a' birtokos lakosoknak adófizetéseket állandó lábra állítani; ők azt mondják, hogy a' mult háború alatt igen sokat kellett nékiek fizetni. Azt ugyan tagadni nem lehet egészen, de ők voltak a' gabona ára fel emeltetésének az okai is, hogyha külső or-

szágról gabonát bé vinni szabad nem lenne, végtére minden manufacturák és kereskedések elromlanának. Ezen okra nézve nagyon köszönik, hogy a' London városának képviselői egész erővel ellene állottak annak a' meghatározásnak, mellynél fogva a' külföldi gabonának a' N. Britanuai földre való behordása meg akadályoztatott volna.

A' Parlamentum gyűlésének szokott órájában a' György útzájától fogva az Addington utzájáig sok ember gyüllött rakáfra, a' kik eleinte nem zenebonáskodtak, mindazáltal a' gabonabill, és azok ellen a' Parlamentumnak tagjai ellen, a' kik azt sürgették vala, nagyon morogtak, nevezetesen a' Parlamentum palotájának tornázaiban, és folyosoiban sok nép gyült össze, ugy annyira, hogy a' Politziaira ügyelő emberek kéntelenek voltak azon helyekre ágyúzó katonákat kiállítani a' tsendességnek és jó rendnek fenn tartására. Mintegy egy órakor dél után a' galériának vagy tornáznak ajtai fel nyittatván, mindjárt sok ember gyüllött oda, ugy annyira, hogy igen nehezen, sőt sok bajjal is allig lehetett abba bé meenni. Mellyre nézve a' Vestmünsteri palotának minden folyosói bezárattak, minden ajtók eleibe sok pattantyús katonák állittattak, és tsak egyetlenegy ajtó volt nyitva, a' mellyen a' Parlamentum tagjai a' gyűlés palotájába bé mehettek.

Mellyre nézve azok az emberék, a' kik a' tornáztokból, és folyosókból kizárattattak, a' palota eleibe állottak, a' kik közül sokan esmerték a' Parlamentum tagjait, a' kik nevenként neveztetvén ki, bortsáttattak bé a' gyűlés palotájába. Azoknak kiáltásokat, a' kik szüntelen igy kiáltottak: „Vesszen el a' gabonabill.,” a' Parlamentum palotájában is lehetett világosan hallani és érteni. Egy darabideig tsak illy kiáltások által jelentették ki az

öszvegyült emberek a' magok jó tetszését, vagy bosszúságokat; de végtére több kotsik és Parlamentum tagjai is megállítottak, a' kik kénytelenek voltak kotsijokból kiszállani, 's a' nép közt szüntelen való piszegetés és gúnyolódás közt a' Parlamentum gyűlésébe bémenni. Ekkor látván azt az előjárók, hogy ó magok elégtelének a' népnek letsendesítésére, az Előülőnek parantsolatjára katonaság hivatott oda.

A' Parlamentum tagjai közül nem kevésbé rosszul bánt a' nép, sokan arra kényszerítették, hogy nevezzék meg magukat, és nyilatkoztassák ki, kivánnya-e a' gabonabílt vagy nem? így bántak az Irlandiai Kintstár Cancellariusával Fitzderaldal is; Crokes úr élete veszedelmében is forgott, kinek kotsiját sok nép körülvévén, arra kényszerítette, hogy ó is tegyen magáról vallást, mellyet midőn mivelni nem akart volna, a' Parlamentum palotája előtt kotsijának ablakát béverték, és a' midőn abból kiakart volna szállani, köntösének gallérját meg fogták, 's mind a' két oldalról döfölték, sőt a' midőn a' fellejebb meg jegyzett kérdésekre feleletet adni nem akart volna, világosan azt mondták neki, hogy ha sem nevet sem a' gabonabíll iránt való értelmét ki nem jelenti, rosszul lenne dolga, de ó egy átaljában nem felelt kérdésekre, és ha ó magát ki nem ragadta volna kezeiből, bizonyosan áldozatjává lett volna a' dühös nép meg engesztelhetetlen haragjának.

Ez a' Londonban Martzius 6-dik napján támadt nagy zenebona, nem tsak azon a' napon, hanem a' következőn is tartott. Sok zabolátlan emberek gyűlvén öszve a' ministereknek, és azoknak a' Parlamentum tagjainak házaik előtt, a' kik a' gabona behordásáról hozott bílt védelmezték, és továbbra is fenn tartani igyekeztek, házaiknak ajtait, 's ablakait béverték, és még többrendeletlenséget és tsintalanságot is vittek volna végbe, ha fegyveres katonák nem mentek volna meg zabolázásokra.

Főképpen a' Felső Parlamentum Előülőjének vagy Sprecherének Lord Eldonnak, és Robinson Urnak házokkal a' ki e. i. a' gabona bíllről az alsó Parlamentum gyűlésében a' jelentést megtette (*) — Azon hónap 7-dik napján a' Lord Castlereagh, és Lord Bathurst ministerekkel is sok méltatlanságot vittek végbe, és mind az ő, mind más Parlamentum tagjainak házaikat nagyon meg rongálták, főt ha a' következő napon esett nagy eső meg nem akadályoztatta volna őket, lebetetlen volt volna kösség dühösségének ellent állani. Azomban a' Parlamentum Gyűlése tsak ugyan folytatódott, és azoknak száma, a' kik a' gabona behordásáról hozott bílt helybe hagyták, az ellenkezőknek számokat felül haladta — A' Regens Hertzeg annak, vagy azoknak, a' kik ezen zenebonának indítóit és gerjesztőit bé adják, nagy jutalmat ígért, mellyben a' Parlamentumok is meg egyeztek, és az illy gonosz emberek, mint a' jó rendnek és köz tsendefiségnek meg háborítói keményen meg fognak büntettetni — Carleton-Houseben, a' Régens Hertzeg palotája eleibe töltött ágyúk vonattak ki — A' Bonaparte Frantzia Országba való kiszállásának híre Martzius 10-ik napján ment meg Londonba.

(*) A' Sprecher, Speaker (Orator Curiae Regni Britannici) olly személy Angliában, a' ki a' Király, és a' Parlamentum tagjainak képeben az előölőséget viséli. A' Felső Parlamentum gyűlésében a' Lord Cancellarius viseli ezt a' hivatalt, ha pedig jelen van a' Király, ő ennek háta megett áll, a' Királyi nagy petsétnyomót, és a' meg aranyozott ezüst Királyi páltzát, maga mellett tartja — Az Alsó Parlamentumban egyedül a' Sprecher az Előülő, a' ki a' Gyűlés közepén áll, az Actuarius pedig az ő háta megett.

Lady Hamilton néhai igen híres Anglus Admirálisnak nagyon szeretett barátnéja, nem régiben Calaisban meghalálozott, még pedig olly nagy szegénységben, hogy eltemettetésére való költsége sem maradt elegendő. Mivel igen sok adósságot tsinált, senki az ő eltemettetését magára vállalni nem akarta; végtére egy Calaisban lakó Anglus kereskedő, tsúpán a' megboldogúlt nagy Admirális hawaii eránt való tiszteletének meg bizonyítására, és az ő leányához Misz Horatia Nelsonhoz való szives hajlandóságából, a' ki édes attyának hagyásából szüntelen Lady Hamiltonnál volt, vállalta annak eltemettetését magára, a' mellyreminden ott lakott és mulatott Anglusok meg jelentek, 's illendő tisztességet tettek a' meg holtak. Mivel a' költsönadók Misz Horatia Nelsont mind addig hazájába viszsza bocsátni nem akarták, míg meg nem fizetett volna, az említett Anglus kereskedő az adósság kifizetését magára vállalta. Misz Horatia Nelsont hazájába, a' meg boldogult Nelson sógorához Marcham Urhoz küldötte, a' ki familiájával együtt örömmel felfogatta a' nevezett Anglus hajadont, 's erette minden adósságát lefizette.

A' Frantzia Országi Articulushoz.

A' Frantzia uj hadi Minister Clarke e' folyó holnap 12-dik napján következő napos parantsolatot adott ki: „Engemet a' Fels. Király a' hadi dolgokra ügyelő Ministeriumnak Státústitoknokjává tett. Hogyha a' Fr. ármáda mindenkor egyenes szívűségből származott próbáit adta, a' maga erántam való hajlandóságának, én is meg vagyok arról győződve, hogy én mindenkor és szüntelen azon igyekeztem, hogy hét eszteldeig tartott igazgatásom által azon tiszteletet meg érdemlertem. Hát most miként nem fogok iparkodni, a' midőn a' mostani kétséges kimenetelű, és igen fontos környülállások közt, azt a' kit Fr. Ország ohajt, és a' kinek szeretetére,

olly nagy és sok okai vannak a' nemzetnek, engemet a' maga bizodalmaára méltónak itelt. Sok ravasz tsabitások tsúsztak bé a' mi rendjeink közzé, és kedvességet is találtak, de ki nézhetné azt szemérem 's keferűség nélkül, mennyire el engedtek magokat azok tsabitani, a' kik azután az ember után halgatnak, a' ki Fr. Országot Frantzia kéz által apritattya, és ezt a' szép földet másodsor is a' külföldiek tüzeinek és kardjoknak akarja tárgyúl ki tenni.“

„Ő jól tudja azt, hogy az egész Európa fegyverrel vette a' mi határainkat körül, hogy az ő leg első győzedelme minden pusztításokat, és közönséges haborúnak szerentsétlenségeit a' mi tartományainkra fogja vonni, azokat elpusztítja, a' Haza védelmezőinek familiájokat gyászszal borítja bé, minden polgárookra és Hazánk minden pontjaira veszedelmet hoz; de ő azzal semmit nem gondol — De ezen közönséges és fenyegető veszedelemnek elfordítására egy fontos hirdetményt adott ki a' hiv Frantziáknak felbuzdítására, 's különösen a' vitez hadi seregeknek felszerelésre és megbátorításokra, azoknak a' hadi seregeknek, mellyek készek lesznek a' Hazát a' vgső veszedelemtől meg szabadítani.“

A' Gazette de France tzimű Párisi ujságleveleknek 15 dik Martziusi darabjában következő fontos tárgyak fordulnak elő: „Marsal Macdonald, tegnap reggel, innen elmarsirozott, hogy a' vezérlese alatt lévő ármádat jó rendbe szedhesse, 's annak vezérlesét kezére vehesse — Marsal Ney Martzius 11 dikén Besançon városát elhagyta, és Chalon-sur-Saone városába utazott, ott a' maga seregeit összevgyűjtötte, és a' Marsal Victor osztály seregével össze kaptsolta. — Marsal Oudinot Metz városából a' Király Testörző hadi seregének egy részével ki indult, és sebes lépésekkel Langres fölé marsirozott. Illyenképen a' Lyonból Párisba vivő országos ut Bonap-

parte előtt egészen el záratott; ha pedig Bourbonnois felé fordulna, Ney, Victor, és Oudinot Marsalok őtet könnyen megkerülhetnék. Gen. Lieútenant Dupont a' Toursi osztályseregnek vezére számos hadi seregekkel a' Loirei folyóviz felé marsirozik, hogy a' Lyonból Párisba vivő utat bezárhassa; következőképen minden oldalról fok fegyveres seregek marsiroznak ellene, és ezen hadi intézetekről sok jól lehet reményleni. — Az az osztály sereg, melly Páris városának védelmezésére Melun mellett az anyavárostól hét mértföldre öszve foggyülni, a' mint az ujság levelekben olvassuk, egynehány nap alatt husz ezer főre fog szaporodni, melly mihelyt rendbe vétetődik, mindjárt előbbre fog nyomulni. Közönségesen azt olvassuk az ujságlevelekből, hogy mihelyt Bonaparte egy városból a' másikba vagy egy faluból a' másikba marsirozik, mindjárt fejr kokárdát tesznék a' lakosok süvegeik mellé, 's így kiáltoznak: „Éljen a' Király!”

A' Fr. Moniteurnek 14-dik Mártziúsi darabjában következő jegyzés adatott ki: „Az Európai, külföldi Ministerek, a' kik közt a' Fels. Cs. Kir. Udvarnak meghatalmazott követje Báró Vincent elsőséget érdemel, a' Tuileriapalotába bemenvén, a' Fels. Fr. Királynak vigasztalására és bátorítására, magokat arra kötelezték, hogy ők minden alkalmatosságokban, a' hol csak lehet, ó Kir. Felségének segítségére és vigasztalására fognak lenni, azt erősítvén, hogy az egész Európa hasonló indulattal viseltetik a' Frantzia Uralkodó Fejedelem eránt.”

A' Monitörnek 11-dik mártziusi darabjában ezeket olvassuk: „Páris városa, ugymond, nagy rémülésbe esett, a' Királyi udvarban és kertben nagy hazafiuságot mu-

tatott a' nép; ellenben az öreg emberek nagyon sirtak, nem is ok nélkül, mivel allig derült fel felettek a' tsendes napoknak hajnala, és már ismét el aluani lattatik. Honneur, Joyeauté, és több ezekhez hasonló szavaknak ismét alkalmatosságok van a' bekételenek gyengeségeknek megmutatására. Az ő esküvésekre támaszkodni tellyességgel nem lehet! Maison és Desolles a' kaszármákat meglátogatták, az ő jelenlétekben mindnyájan arra kötelezték magokat, hogy a' tsábitó igéreteknek soha helyt adni nem fognak; azonban alig léptek ki ezek a' két Generálisok a' kaszarma ajtaján, mikor már fútyólve tántzoltak ezek a' derék vitézek.“ — Páris városának Sz. Antal nevű külső városában 80,000 Frankból álló summa pénz találtott fel, ki vitte oda, és ki rejtette ott el, ki nem sült. A' királyi Udvar nagy reménységgel van a' jövő napokra nézve; a' Királynak sorsa és környülállásai nagy szánaozást gerjesztenek a' Párisi Publikumban, a' hol sok lakosok a' nagy félelem miatt ágyokba fekünni sem mérészlének.”

A' Monitörnek 13. Mártziusi jegyzése szerént sok tsendes és jó gondolkozású Párisi lakosok nagy félelem közt vannak, ha tsak arról gondolkoznak is, hogy Bonaparte oda menni szándékozik. A' Királynak környülállásai, tiszteletes vénsége, jószívüség, fedhetetlen élete, beteges állapotja, a' legérzékenytlemebb emberben is szánaozást gerjesztenek“ — Generál Drouet (Gróf Erlon) Lilleben (Russelben a' Fr. Flandriának fő városában) a' Marsal Mortier parantsolatjara meg fogattatván, a' főben járó dolgokra ügyelő itilő szék eleibe idéztetett, halálra szententziáztatott, 's életétől meg is fosztatott —

Márt. 25-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 330 2/3 forintot Váltó-
tzedulában. Egy Cs. aranyért 15 forintot 28 1/2 kr.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 25.

A' Magyar Kurir 25-ik darabjához.

B é t s.

Nagy méltóságú Gróf Saurau F e r e n t z Eő Excellentiáját, Csász. Kir. belső Status Tanácsost, Alsó Austriának egynehány esztendőktől fogva Helytartóját, Olasz országban Majládi Helytartónak, Gr. G o e s P é t e r Gallicianak. fő Kormányozóját pedig, Velenczének Gubernatorává tenni méltóztatott Fels. Urunk kegyelmesen, mind a' kettőt méltoknak tartván azon fontos hivataloknak viselésére. — A' közelebb múlt heten, szerdan, a' régi bevett szokás szerént, a' Fels. Csász. Kir. udvarban, az udvari fő templomban kis mise tartatott, mellyre Eő Cs. 's Ap. K. Felsegek, a' Fels. Fő Herczegekkel, Herczeg Asszonyokkal egyetemben, a' Cs. Kir. udvari tisztek által kísértetvén megjelentek, és nagy buzgósággal elviseltek keresztény kötelességeket. — A' következett napon, úgymint Nagy Csötörtökön, Eő Cs. 's Ap. Kir. Felsegek, a' Fels. Cs. Kir. Fő Herczegekkel, a' Cs. K. testörző nemés seregeknek paradirozása mellett, a' Cs. Kir. udvari Kapornában, mellyben a' Cs. Kir. udvari pap tsendes misét tartott, reggeli hét órakor megjelenvén, az Uri Sz. vatsorával éltek. Eő Felsegek kegyes példajokat követtek, a' Fels. Csász. Kir. fő Herczegek, fő Herczeg Asszonyok, a' szolgálásban volt udvari dámak, a' Cs. Kir. udvari Fő mester, a' miniszterek, titkos Tanácsosok, Kamarások, és Asztalnokok:

A' Szent Mise végződése után, a' Fels. Cs. 's Kir. Udvar belső szobáiba visszamenven, del előtt kilentz órakor, énekes nagy mise tartatott, azután a' több egyházi tze-

remoniák, mellyeknek végződése után mind Eő Cs. 's Apost. Kir. Felsegek, mind a' Fels. Cs. Kir. Fő Herczegek, 's fő Herczeg Asszonyok az Udvari Kapornában megjelentek, az isteni tisztelet után a' tzeremoniás szálaba mentek Eő Felsegek, mellyben, a' mostittlévő Fels. Fejedelmeknek jelenlétekben, a' kik egy különös karban ültenek vala, 12 idős férfiaknak, 's ugyan annyi idős asszony embereknek lábaikat, az ide való Cs. Kir. udvari szokás szerént, tudniillik a' Fels. Császár az elsőbb, a' Fels. Császárné pedig az utolsóbb rendbelieknek lábaikat meg mosták — A' férfiak közt a' leg idősebb 89, a' leg ifjabb 79 esztendő volt — Az asszonyok közt a' leg idősebb 89, a' leg ifjabb 76 esztendő volt — A' láb mosás után mind a' két nembeliek meg vendegeltettek, és a' mit az Eő Felsegek jelenlétekben meg nem ebettek es ihattak, az szállásokra küldetett. Ételen 's italon kívül pénz és új köntös is szokott nekik az illy alkalmatossággal adattatni.

Magyar Ország.

Fő Tisztelendő R a u s c h e r M i k l ó s Makári Püspök, Kapornaki Apátúr, és az Esztergomi Erseki Kaptalannak egyik érdeemes Főpapja, e' majdan elenyésző holnapnak 13-ik napján Nagy-Szombatba meghalálozott.

Melt. L. B. Aszódi Podmaniczky Sándor Cs. Kir. Tanácsos Urat, valóságos Cs. Kir. Kamarás Urrá ki nevezti méltóztatott Fels. Urunk, a' ki ezen hivataljára Budán, ezen holnap 19-dik napján, nagy

méltóságú Korompai Gróf Brunsvik József Fő tárnok-mester Urnak kezébe le is tette Fels. Urunk kegyelmes rendelése szerént a' hitet.

E' folyó Martzius 5-dik napján Mélt. Kurbélyi György Veszprémi Püspököt Eö Cs. Kir. Felfégének Udvari Tanácsosá és a' Fels. Magyar Királyné Udvari Cancellariusát Mélt. Kamanházi László Váti Püspök Eö Nagysága felszentelte, a' melly alkalmatossággal két felszentelt Püspök ugymint Mélt. Bissingen Váti Nagy Prépóst, és L. B. Peréni Károly Generál Vicárius, e' mellett két Apátúrók, ugymint F. T. Belánszky József, és Bodonyi Miklós Urak tették a' szolgálatot. Mind az Egyházi, mind a' világi urak közül sokan voltak jelen, a' kiket a' fenn nevezett Váti Püspök Eö Nagysága gazdagon meg vendéglette.

Harmadszori Hiradás.

A' Cs. K. Privilegiált Komáromi Assecurans Társaság, melly az ő elfő öszve állásának idejétől 1807-dik esztendőből fogva a' pénz változásáig virágzó állapotban volt, hanem azon időtől fogva tsekélyebb előmenetele lehetett, de tsak ugyan még is a' változó mostoha környüállások között is a' maga lételet szakadatlanul fenn tartotta; most ezen folyó esztendőben, a' midőn az áldott békesség által tsendesebb és kedvezőbb környüállásokat remélhetünk, némely jó indulatú, a' kereskedésnek előmozdítása által Hazájoknak használni kívánó Hazafiaknak buzgó fáradozása, és ditséretes igyekezete által újra olyan lábra állittatott, és olly karba helyeztetett, hogy ennek a' biztos hajókázásra ügyelő munkássága mind a' közönségnek, mind az egyes személyeknek tökéletes bátorságával tovább is folytattathatik.

Ezen 200,000 forintokból álló Privi-

legiált bátorságosító Kaszszának eddig fő tárgya volt, a' Tiszán, Dráván Eszékig, és a' Dunán egyfelől Mosonyig, más felől pedig Bétsig fel's alá járó üres és terhes hajókat (egy Hajót ugyan 20,000 forintoknál nem fellyebb) a' kidolgozott Tariffa szerént, Martius 1-ső napjától fogva November utolsó napjáig, Státziókról Státziókra fizetendő procentumért bátorságosítani, vagy is assecurálni, és azokért a' véletlen szerentsétlenségekben jót állani; hanem jóltevő czélját ezentúl a' Száván Sziszkáig, és a' Kulpán Felső Kálótzig hajózókra is ki terjeszteni kívánván, a' hajók, vagy az azokba rakatott Jóság a' nevezett vizeken is assecuráltatni fogják.

Mellyre nézve, a' melly Kereskedő és Hajós Urak akár a' fenn említett, akár a' most meg nevezett vizeken Hajóikat, és azokba rakatott gabona, vagy akár minémü Javaikat assecuráltatni kíváunyák; akár a' Ts. K. Priv. Assecurans Társaság Directiójánál Komáromban, akár pedig annak Biztosainál, ugymint Török Betsénn Derzsánits Miklós, Baján Kulungych József, Budán László Ferentz, Győrben Mészáros József, és Mosonyon Rédl Fülöp Uraknál személyessen, avagy Postán Frankón erga Recepisse jelentést tenni terheltessenek. Melly utóbbi esethen — előre feltévén azt, hogy a' Hajónak jónak kell lenni, — a' Hajónak kemény, vagy lágy fa voltát, annak és az azon lévő Kormányosnak 's két hajóslegényeknek neveit, a' gabonának mind in Specifico, mind pedig Summában az árát, és Speciesét a' lehetőségig, jó lelki esmérettel, úgy az assecurálandó Summát, Hajó indulásának napját, óráját, és azt, honnan? 's meddig? kívánatik tétetni az assecurálás, a' Levélben szükség leszen feljegyezni.

Költ Komáromban Mártzius 15-dik napján 1815. esztendőben. Az assecurans Társaságnak tagjai.